

Enhedslisten frygter en ringere kontrol på baggrund af denne her lov, et frit marked med dårligere produkter, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt sige tak for en positiv modtagelse af lovforslaget.

Jeg kan bekræfte, at det jo meget drejer sig om teknik, det her, men der ligger jo også i teknikken en række forskellige valg, som også drejer sig om den politik, man vælger at føre. Og derfor synes jeg, at det er en tilfredsstillende forståelse, vi har med hinanden her, at de mere tekniske spørgsmål bliver stillet i udvalget – vel vidende, at vi ikke blot skal betragte det som teknik, men at det også bør omfatte en egentlig politisk interesse.

Så hvis jeg skal beskrive lovforslaget, hvor jeg som sagt takker for modtagelsen, så er det, at nok er det teknik, dette her, men det er også et spørgsmål om at sikre en bedre forbrugerbeskyttelse, og det er jo også baggrunden for, at der stort set har været en så positiv tilkendegivelse i den høringsrunde, vi har været igennem.

Så tak for en positiv modtagelse!

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forskningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 80:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission med henblik på at omlægge statens økonomiske støtte til folkekirken og undersøge den civile registrering.
Af Flemming Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 1/2 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Staten skal understøtte folkekirken. Det er fastslået i grundloven, og det er der også fortsat tilslutning til blandt Folketingets partier og medlemmer med nogle få undtagelser. Det fremgik tydeligt af den kirkepolitiske debat, vi havde her i Folketinget for blot 3 uger siden. Men hvad skal støtten omfatte, og hvordan skal den ydes?

Det har i mange årtier været den almindelige opfattelse, at statens pligt til at støtte folkekirken dels drejer sig om penge, dels drejer sig om noget mindre håndgribeligt, der ofte blot er blevet betegnet som støtte af moralsk art. Efterhånden er det blevet sådan, at der især fokuseres på den økonomiske støtte – dels på selve det, at staten yder økonomisk støtte, dels på den økonomiske støttes omfang og på de specifikke formål, som den ydes til. Den mindre håndgribelige del af statens støtte til folkekirken synes derimod at være gledet mere og mere i baggrunden.

Det er imidlertid både værdifuldt og nødvendigt at fastholde det, der var den grundlæggende intention i bestemmelsen om, at folkekirken skal støttes af staten: Statens støtte skulle være med til at sikre, at kirken kunne leve op til det, der er kirkens kerneopgave, og som folket ønskede af den, nemlig at kirken skulle være til stede blandt danskerne med tilbud om forkyndelse, om oplæring i kristendom, om sjælesorg blandt andet.

Det var ikke økonomisk støtte, der blev tænkt på, da grundlovsbestemmelsen blev formuleret. Økonomisk støtte var ikke særlig nødvendig, for folkekirken var stort set selvfinansierende i kraft af præsteembedernes og kirkernes ejendomme og de forskellige forpligtelser, som danskerne havde med at betale tiende og lignende til kirken.

Men efterhånden begyndte den økonomiske støtte at komme ind i billedet, og det skyldes jo først og fremmest, at staten selv var med til at underminere kirkens muligheder for at være selvfinansierende: Staten afskaffede bispeembedernes mulighed for at blive finansieret af bl.a. bispetiende, og så kom bispelønnen på finansloven. Senere begyndte staten også at bidrage til nogle præsteembeder, der ikke var selvfinansierende. Og præstelønningerne kom for alvor på finansloven for ca. 80 år siden som konsekvens af den lovgivning, der havde gjort det